

Lieta C-674/18**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2018. gada 30. oktobris

Iesniedzējtiesa:*Bundesarbeitsgericht (Vācija)***Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2018. gada 16. oktobris

Prasītājs:

EM

Atbildētājs:*TMD Friction GmbH***Pamatlietas priekšmets**

Prasība atzīt, kādā mērā atbildētājam pēc tam, kad maksātnespējas procesā mainās uzņēmuma īpašnieks, turpmāk ir jāpiešķir prasītājam aroda pensija

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 3. panta 4. punkts gadījumos, kad mainās uzņēmuma īpašnieks pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas pār personas, kas nodod uzņēmuma īpašumtiesības, mantu, pieļauj ietvert valsts tiesību aktos, kuros uzņēmuma īpašnieka maiņas gadījumā principā ir paredzēts

piemērot Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 1. un 3. punktu arī darba ņēmēju tiesībām uz vecuma, invaliditātes vai apgādnieka zaudējuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām, tādu ierobežojumu, ka īpašumtiesību saņēmējs nav atbildīgs par tiesībām uz gaidāmo pabalstu, kuras pamatojas uz pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas iegūto darba stāžu?

2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,

vai saskaņā ar Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmēju intereses attiecībā uz viņu tiesībām uz tūlītēju vai gaidāmo vecuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām gadījumos, kad mainās uzņēmuma īpašnieks pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas pār personas, kas nodod uzņēmuma īpašumtiesības, mantu, veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā 8. pantā prasīto aizsardzības līmeni?

3) Ja atbilde uz otro prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša,

vai Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 4. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmēju intereses saistībā ar viņu tiesībām uz tūlītēju vai gaidāmo vecuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām, veic tad, ja valsts tiesību aktos ir paredzēts, ka:

- pienākums piešķirt vecuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām darba ņēmējam, kuru skar uzņēmuma īpašnieka maiņa maksātnespējas gadījumā, principā pāriet uz uzņēmuma īpašumtiesību saņēmēju,
- uzņēmuma īpašumtiesību saņēmējs par nākotnes tiesībām saņemt pabalstu ir atbildīgs tādā mērā, kādā tās pamatojas uz šajā uzņēmumā iegūto darba stāžu pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas,
- saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteiktam subjektam, kas apdrošina pret maksātnespējas risku, šajā gadījumā nav jāuzņemas atbildība par nākotnes tiesību saņemt pabalstu daļu, kas iegūta pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, un
- darba ņēmējs prasījumu viņa nākotnes tiesību saņemt pabalstu tās daļas vērtībā, kas iegūta pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, var pieteikt personas, kas nodod īpašumtiesības, maksātnespējas procesā?

4) Vai tad, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem Direktīvas 2001/23/EK 3. un 4. pants uzņēmuma īpašnieka maiņas gadījumā ir jāpiemēro arī maksātnespējas procesa laikā, Direktīvas 2001/23/EK 5. panta 2. punkta

- a) apakšpunkts ir piemērojams darba ņēmēju tiesībām uz gaidāmo pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām, ja, kaut arī šīs tiesības jau ir radušās pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, tomēr darba ņēmēju tiesības saņemt pabalstu tās izraisa tikai tad, kad iestājas apdrošināšanas gadījums, un tādējādi tikai vēlāk?
- 5) Ja atbilde uz otro vai ceturto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai minimālais aizsardzības līmenis, kas dalībvalstīm ir jānodrošina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā 8. pantu, ietver arī pienākumu aizsargāt tiesības uz gaidāmo pabalstu, kas vēl nebija likumiski garantētas maksātnespējas procesa uzsākšanas brīdī un kas par likumiski garantētām vispār kļūst tikai tāpēc, ka darba tiesiskās attiecības netiek izbeigtas saistībā ar maksātnespēju?
- 6) Ja atbilde uz piekto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- kādos apstākļos zaudējumi, kurus saistībā ar aroda pensijām kādreizējais darba ņēmējs cieš darba devēja maksātnespējas dēļ, var tikt uzskatīti par acīmredzami nesamērīgiem un tāpēc radīt dalībvalstīm pienākumu šādā gadījumā nodrošināt minimālo aizsardzību saskaņā ar Direktīvas 2008/94/EK 8. pantu, lai gan darba ņēmējs saņem vismaz pusi no pabalstiem, kas izriet no viņa iegūtajām tiesībām saņemt pensiju?
- 7) Ja atbilde uz piekto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai darba ņēmēju tiesību uz gaidāmo pabalstu aizsardzība, kas vajadzīga saskaņā ar Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu vai Direktīvas 2001/23/EK 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kas ir līdzvērtīga Direktīvas 2008/94/EK 8. pantā prasītajai aizsardzībai, tiek nodrošināta arī tad, ja tā izriet nevis no valsts tiesību aktiem, bet tikai no Direktīvas 2008/94/EK 8. panta tiešas piemērošanas?
- 8) Ja atbilde uz septīto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai Direktīvas 2008/94/EK 8. pantam ir tieša iedarbība, kā rezultātā jebkurš darba [ņēmējs] uz to var atsaukties valsts tiesā, arī tad, ja, kaut arī viņš saņem vismaz pusi no pabalstiem, kas izriet no viņa iegūtajām tiesībām saņemt pensiju, tomēr viņa ciestie zaudējumi darba devēja maksātnespējas dēļ ir uzskatāmi par nesamērīgiem?
- 9) Ja atbilde uz astoto prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša,
- vai saskaņā ar privāttiesībām dibināta sabiedrība, kuru dalībvalsts – darba devējiem saistošā veidā – ir noteikusi par subjektu, kas apdrošina aroda pensijas pret maksātnespējas risku, uz ko attiecas valsts finanšu darījumu uzraudzība, kā arī kas saskaņā ar publiskajām tiesībām iekasē no darba

devējiem iemaksas, kuras nepieciešamas apdrošināšanai pret maksātnespēju, un kā iestāde ar administratīvu aktu var radīt piespiedu izpildes priekšnoteikumus, ir dalībvalsts iestāde?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā, it īpaši tās 3., 4. un 5. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā, it īpaši tās 8. pants

Padomes Direktīva 80/987/EEK (1980. gada 20. oktobris) par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā

Atbilstošās valsts tiesību normas

Bürgerliches Gesetzbuch (Civilkodekss, *BGB*), it īpaši tā 613.a pants

Insolvenzordnung [Likums par maksātnespēju]

Gesetz zur Verbesserung der betrieblichen Altersvorsorge (Likums par aroda pensiju pilnveidošanu, *Betriebsrentengesetz*), it īpaši tā 7. pants

Īss fakts un tiesvedības izklāsts

- 1 No 1996. gada prasītājs strādāja *Textar GmbH*. Šajā uzņēmumā pastāvēja uzņēmuma koplīgums, kurā darba ņēmējiem tostarp bija paredzēta aroda pensija (turpmāk tekstā – “pensiju shēma”). Saskaņā ar pensiju shēmu vecuma pensijas apmērs par katru nostrādāto gadu ir no 0,2 līdz 0,55 procentiem no ikmēneša bruto darba samaksas, ko darba ņēmējs saņēmis konkrētā datumā pirms savu darba tiesisko attiecību izbeigšanas.
- 2 Prasītāja darba tiesiskās attiecības vēlāk pārņēma *TMD Friction GmbH*. Pār šā uzņēmuma mantu 2009. gada 1. martā tika uzsākts maksātnespējas process. 2009. gada aprīlī atbildētājs pārņēma *TMD Friction GmbH* darbību – kas tika turpināta arī pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas – pēc uzņēmuma pārdošanas, ko veica tiesas iecelts maksātnespējas administrators.
- 3 *Pensions-Sicherungs-Verein* (Pensiju apdrošināšanas apvienība, turpmāk tekstā – “PSV”) – likumā noteiktais subjekts, kas apdrošina aroda pensijas pret maksātnespējas risku – informēja prasītāju, ka maksātnespējas procesa uzsākšanas

brīdī sava vecuma (29 gadi) dēļ viņš vēl nav ieguvis garantētas tiesības uz gaidāmo pabalstu un tādēļ, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, viņš nesaņems pabalstu no *PSV*.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 4 Prasītājs apgalvo, ka turpmāk, kad iestājas apdrošināšanas gadījums “vecums”, atbildētājam ir jāpiešķir viņam aroda pensija, pamatojoties uz pensiju shēmu, un ka tās apmērs ietver arī pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas iegūto darba stāžu.
- 5 Atbildētājs uzskata, ka, mainoties uzņēmuma īpašniekam pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas pār personas, kas nodod uzņēmuma īpašumtiesības, mantu, īpašumtiesību saņēmējs ir atbildīgs tikai par aroda pensijas daļu, kas pamatojas uz šajā uzņēmumā iegūto darba stāžu pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 6 Vācijas tiesībās *BGB* 613.a panta 1. punktā principā ir paredzēts, ka, mainoties uzņēmuma īpašniekam, saglabājas īpašumtiesību saņēmēja pārņemto darba ņēmēju tiesības uz aroda pensijām. Tikai tad, ja īpašnieks mainās pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas pār personas, kas nodod uzņēmuma īpašumtiesības, mantu, šis noteikums tādēļ, ka – atbilstoši *Bundesarbeitsgericht* [Federālās darba lietu tiesas] judikatūrai – prioritāte ir pensiju shēmas noteikumiem, netiek piemērots tiktāl, ciktāl uzņēmuma īpašumtiesību saņēmējs nav atbildīgs par turpmākās aroda pensijas daļu, kura pamatojas uz darba stāžu, ko darba ņēmējs šajā uzņēmumā ieguvis pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas. Šā ierobežojuma pamatā ir fakts, ka saskaņā ar kreditoru prasījumu vienlīdzīgas apmierināšanas principu visas mantiskās tiesības, kas pastāv maksātnespējas uzsākšanas procesā, ir jāapmierina tikai saskaņā ar Likuma par maksātnespēju noteikumiem.

Par pirmo jautājumu

- 7 Iesniedzējtiesas skatījumā – neraugoties uz Direktīvas 2001/23 5. panta 2. punkta noteikumu – tas, vai ir pieļaujams valsts tiesību aktos iekļauts, no maksātnespējas tiesību aktiem atkarīgs ierobežojums, ar kuru tiek ierobežota uzņēmuma īpašumtiesību saņēmēja atbildība par tiesībām uz gaidāmo aroda pensiju, kas radušās pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, katrā ziņā varētu būt atkarīgs arī no Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punkta. Turklāt, ņemot vērā Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā dalībvalstīm piešķirtās pilnvaras noteikt “citādi”, Senāts uzskata, ka valsts tiesību aktos darba ņēmēju tiesības uz aroda pensijām uzņēmuma īpašnieka maiņas gadījumā pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas daļēji varētu izslēgt no Direktīvas 2001/23 3. panta 1. un 3. punkta piemērošanas jomas, ja tiktāl ir veikti saskaņā ar Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punktu vajadzīgie aizsardzības pasākumi.

Par otro jautājumu

- 8 Tiesa līdz šim vēl nav izskatījusi jautājumu par prasībām, kādas ir jāizvirza pasākumiem, kuri dalībvalstīm ir jāveic saskaņā ar Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu, lai aizsargātu darba ņēmēju intereses attiecībā uz viņu tiesībām uz tūlītēju vai gaidāmo vecuma pabalstu saskaņā ar uzņēmuma vai starpuuzņēmumu papildu pensiju programmām. Atbilde uz šo jautājumu nav arī acīmredzama. Iesniedzējtiesas skatījumā – neraugoties uz Direktīvas 2001/23 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta atšķirīgo formulējumu – šķiet iespējams, ka vajadzīgajiem pasākumiem saistībā ar uzņēmuma īpašnieka maiņu maksātnespējas gadījumā ir jābūt atbilstīgiem Direktīvas 2008/94 8. panta prasībām.

Par trešo jautājumu

- 9 Novērtējot valsts pasākumu, lai aizsargātu darba ņēmējus, atbilstību, ir jāņem vērā, ka, ierobežojot uzņēmuma īpašumtiesību saņēmēja atbildību, palielinās varbūtība, ka darba ņēmēju tiesības uz gaidāmo pabalstu kļūst likumiski garantētas laikā pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas un tāpēc arī gadījumos, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas priekšlaikus, viņiem turpmāk ir tiesības saņemt pabalstu. Tā kā maksātnespējas gadījumā ir piemērojams ne tikai vienlīdzīgas, bet arī vislabākās kreditoru apmierināšanas princips, maksātnespējas administratoram ir jāgūst pēc iespējas lielāki ieņēmumi no maksātnespējīgā parādnieka mantas. Ja īpašumtiesību saņēmēja atbildība nav ierobežota, paredzētā pārdošanas cena par nodoto uzņēmumu samazinās. Tāpēc maksātnespējas administrators var būt spiests nevis pārdot uzņēmumu, bet gan realizēt parādnieka mantu citādi. Tādējādi atbildības ierobežošana palielina iespēju, ka pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas uzņēmumi neizjuks, bet īpašumtiesību saņēmējs varēs turpināt to darbību, saglabājot vismaz daļu no darba vietām un turpinot darba tiesiskās attiecības.
- 10 Tomēr – tā kā nav Tiesas judikatūras par Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punkta b) apakšpunkta interpretāciju – Senāts ar pēdējās instances tiesai vajadzīgo pārlicību nespēj novērtēt, vai Vācijas tiesiskais regulējums ir atbilstīgs Savienības tiesību prasībām.

Par ceturto jautājumu

- 11 Senāts šaubās, vai Direktīvas 2001/23 5. panta 2. punkta a) apakšpunkts situācijā, kad mainās uzņēmuma īpašnieks maksātnespējas gadījumā, ir piemērojams arī darba ņēmēju tiesībām uz gaidāmo pabalstu un nākotnes tiesībām saņemt aroda pensiju, kā tas ir pamatlietā. Par pretējo varētu liecināt Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punkta b) apakšpunkts. Ir iespējams, ka šī tiesību norma attiecībā uz tajā minētajām darba ņēmēju tiesībām ietver galīgu tiesisko regulējumu visiem uzņēmuma īpašnieka maiņas gadījumiem – arī tiem, kas notiek pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas.

- 12 Ja Tiesa uzskatītu, ka, mainoties uzņēmuma īpašniekam maksātnespējas gadījumā, Direktīvas 2001/23 5. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāpiemēro arī attiecībā uz darba ņēmēju tiesībām uz gaidāmo pabalstu un nākotnes tiesībām uz aroda pensiju, būtu apšaubāms, vai šo tiesību normu – neraugoties uz tās formulējumu – var interpretēt tādējādi, ka tā pieļauj, ka uz uzņēmuma īpašumtiesību saņēmēju nepāriet ne tikai pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas jau “izmaksājamas” saistības, bet arī maksātnespējas procesa uzsākšanas laikā likumiski vēl negarantētas tiesības uz gaidāmo pabalstu, kas darba ņēmēja, kuram ir tiesības saņemt pabalstu, tiesības saņemt izmaksājamu pabalstu var izraisīt tikai tad, kad iestājas apdrošināšanas gadījums, un tādējādi tikai vēlāk. Par to varētu liecināt tiesiskā regulējuma mērķis nelikt īpašumtiesību saņēmējam atbildēt par saistībām, kas no ekonomiskā viedokļa attiecas uz laiku pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, kā arī atsauce uz Direktīvu 80/987 un tādējādi arī vēlāk pieņemtās Direktīvas 2008/94 8. pants, kas aptver arī tiesības uz gaidāmo pabalstu.

Par piekto jautājumu

- 13 Ja Tiesas atbilde uz otro vai ceturto jautājumu būtu apstiprinoša, gan saistībā ar Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu, gan saistībā ar šīs direktīvas 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu nebūtu skaidrs, uz ko attiecas minimālais aizsardzības līmenis, kas dalībvalstīm ir jānodrošina saskaņā ar Direktīvas 2008/94 8. pantu. Šajā tiesību normā tiek prasīta aizsardzība attiecībā uz darba ņēmēju “iegūtajām” tiesībām uz tūlītēju vai gaidāmo pabalstu. Līdz šim Tiesa vēl nav lēmusi, ar kādiem nosacījumiem var uzskatīt, ka runa ir par šādu iegūšanu.
- 14 Senāta skatījumā jautājums, vai tiesības uz gaidāmo pabalstu, iestājoties darba devēja maksātnespējai, jau ir “iegūtas”, varētu būt atkarīgs no valsts tiesību aktiem. Saskaņā ar tiem pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas likumiski vēl negarantētas tiesības uz gaidāmo pabalstu – kā prasītāja gadījumā – būtu iespējams neuzskatīt par “iegūtām” Direktīvas 2008/94 8. panta izpratnē.

Par sesto jautājumu

- 15 Ja atbilde uz piekto prejudiciālo jautājumu būtu apstiprinoša, iesniedzējtiesai arī pamatlietā rodas jautājums, kas Tiesai jau ir uzdots ar Senāta 2018. gada 20. februāra lēmumu (lieta C-168/18, 23. un 24. punkts), par to, vai tiek nodrošināta Direktīvas 2009/94 8. pantā paredzētā minimālā aizsardzība. Attiecībā uz šā prejudiciālā jautājuma pamatojumu, lai izvairītos no atkārtotās, nepārprotami tiek norādīts uz apsvērumiem 2018. gada 20. februāra lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu (C-168/18, 23. punkts).
- 16 Ir jāpieņem, ka prasītājs, strādājot uzņēmumā līdz brīdim, kad iestājas apdrošināšanas gadījums “vecums”, necietīs nekādus zaudējumus, kuri pārsniedz pusi no viņa tiesībām saņemt aroda pensiju saskaņā ar pensiju shēmu. Pamatojoties uz prasītāja aplēsēm, viņa zaudējumi saistībā ar tiesībām saņemt proporcionālu aroda pensiju 1300 EUR apmērā ir aptuveni 430 EUR mēnesī.

- 17 Senāts nespēj galīgi novērtēt, vai un ar kādiem nosacījumiem zaudējumi, ko cietīs prasītājs, ir uzskatāmi par acīmredzami nesamērīgiem un tāpēc vairs nav nodrošināta Direktīvas 2008/94 8. pantā paredzētā minimālā aizsardzība.

Par septīto jautājumu

- 18 Ja Direktīvas 2008/94 8. pantā aizsardzība pret maksātnespējas risku tiktu prasīta arī tiesībām uz gaidāmo pabalstu, kuras – kā prasītājam – maksātnespējas procesa uzsākšanas brīdī vēl nebija likumiski garantētas, iesniedzējtiesai būtu sarežģīti to secināt, atbilstoši Savienības tiesībām interpretējot vai uzlabojot *Betriebsrentengesetz*, jo šāda interpretācija vai uzlabošana nebūtu saderīga ar likuma koncepciju un tādēļ būtu “contra legem”. Prasītāja prasījumus pret PSV, iespējams, varētu pamatot ar Direktīvas 2008/94 8. panta tiešu piemērošanu. Tomēr nav skaidrs, vai šāda tieša minētā noteikuma piemērošana ir pietiekama, lai nodrošinātu aizsardzības līmeni saskaņā ar Direktīvas 2001/23 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu vai šīs direktīvas 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Abas tiesību normas ir paredzētas, lai dalībvalstis veiktu vajadzīgos aizsardzības pasākumus vai lai aizsardzība būtu nodrošināta attiecīgās dalībvalsts tiesībās.

Par astoto un devīto jautājumu

- 19 Uz jautājumu par Direktīvas 2008/94 8. panta tiešu piemērošanu Tiesa līdz šim nepārprotami ir atbildējusi tikai saistībā ar gadījumu, kad darba ņēmējs nesaņem vismaz pusi no pabalsta, kas izriet no viņa iegūtajām tiesībām saņemt pensiju (spriedums, 2018. gada 6. septembris, *Hampshire*, C-17/17 [EU:C:2018:674] 58. un nākamie punkti).
- 20 Attiecībā uz šo prejudiciālo jautājumu detalizētu pamatojumu Senāts – lai izvairītos no atkārtotām – papildus nepārprotami atsaucas uz apsvērumiem savā 2018. gada 20. februāra lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu (C-168/18, 29. un nākamie punkti).